

A. D. 1936.

Nykyrka.

0
Rherigen fick släktmötet gästa
Nykyrka prästgård. Det var den 21 och
22 juli. David och Kerskin hade gjort
ett vad gövas kunde för släkterns glädje
och frednad. Vargång, vi sammas i Ny-
kyrka, påminnas vi om det skånska
släktmötet 1930, men också om de vemads-
fyllda, lunga dagarna i augusti 1931,
då vi alla gingo i orolig väntan. För
lång sjuk då. Det blev hans sista sjuk-
dom. Och nu vilas han från sitt verk.
Vi tacka Gud för vår far! Och vi tacka Gud
för att vi ännu ha Mor hos oss såsom
en sammankänande, stödjande, förbedjande
mader för vår släkt. Måtte vi värdigt och
glädje brya enast arvet - det ädliga arvet
- från far och Mor - och förvalta det med
ansvar. Vi skäms för det i arv sin våra
barn. — Se utomordentligt fina baden

i Stråken minnas vi ännu; likaså de långa
vandringarna i Skogen, gemenskapen m.m.
Nu har det blivit tradition, att en guds-
tjänst avslutar den första mötesdagen.
Vi präster skola också vara i sällskap
vid våra församlingar och vår gemenskap.





Ruben poserar.



Lite mindre än 3 märkliga händelser
i familjen Melius historia har givits året
1936. En ett sannerligen minnesrikt år.
De 3 händelserna vara följande:

1. Bröder Ruben sammankäppade med
en flicka, som hette Maj Ekman, och
blev kär vid första ögonkastet.

"Den första kyssen" ägde rum i januari
månad.

2. Bröder Ruben förlovade sig med Maj
Ekman - i april. Händelsen slog
ned som en lättare bomb. Lygtskade-
verkningar äro kända.

3. Bröder Ruben ingick äktenskap
med ovannämnda Maj Ekman. Sam-
hållades välkommen till familjen.
Bröllopet ägde rum i Seglora-kyr-
kan på Skansen; middag på Nöjes-
läst. En minnesrik dag.

A. D. 1937.

Kyrkefalla.

För andra gången fick släktemålet
samlas i Kyrkefalla prästgård. Det var
den 3 o. Augusti. När jag i minnet
tänker tillbaka på de gångna årens
släktemöten, vet jag mycket väl, att
det beqväm vid ofskelliga tillfällen.
Men ändå stå ana släktemöten för
mig såsom idel lätliga minnen, glada och
vackra. Jag minns inte beqväm och stornar-
na, bara lätten och de glada, öppna an-
sikterna, den goda gemenskapen. Så minns
jag och detta släktemöte i Kyrkefalla.
Det var första gången jag var med på
vårt möte. Ett blivningslag inträp-
fede vid middagbordet. Margit-Lias
drabbades av en hastigt övergående men
kraftig och hjärtlig "Schack". Linnor upp-
trädde, utan att hava anskallit om sin-
stånd eller lämnat något meddelande



Läran, med en slät ring på den vänstra
håndens ringfinger, vilket uppenbarligen
betydde, att han gått och förlovat sig. "Kärl
ner till." Matporten, som hade efter
skulle gå med henne på vägen och med
vilken han icke skulle kivas, hette Olaf
Seger, ett känt namn men en okänd man
— för oss. Han uppträdde icke vid detta
tillfälle. Sedan överraskningens stormar
lagt sig fick Elior mottaga cellas inner-
liga lyckönskningar.

Elior Meins och Olaf Segers förnämning
firades i en skinkhet i en ostkyll men
gästfri och trivsamt vår, belägen i det
vilda och ogästvänliga Tiveden.

N.D. 1938.

Bitterna.

Den 26 juni detta år samlades de flesta av familjens medlemmar i Länbo, där en gudstjänst hölls i kyrkan. Sam. och David predikade, de övriga sjöngs från altare och läktare. Efter gudstjänsten voro samliga inbjudna till Kyrkavårdens i Pilbagården, Johan Gustafsson. Den värdefull och god hälsning.

Släkkmötet samlades sedan i Bitterna prästgård den 27 o. 28 juni. Hälsningar där blev god och givande. Vid gudstjänsten på kvällen i Bitterna kyrka predikade Ruben. Vid släktsammnan den 28 juni besluts följande:

1) En bok skulle anskaffas, vari skulle antecknas de olika släkkmötena, platsen för deras höllande, något om vad Sam förekannit vid dessa möten, en illustration med fotos. Att anskaffa en sådan

bak och göra sagda anteckningar upp-
drags af underbebud. Var och en skulle
sätta 1:-krona.

2/ Fru Ester Lindgren skulle införas,
om hon ville övertaga vården av Pappas
grav sedan Mor Anna Lindgren gått bort.
Paul skulle framföra Släktmötets fråga
och samtidigt övertänna vid detta införas
hopsamlade pengar såsom tack för hithittills
utfört arbete.

3/ En hälsning skulle sändas Lin
Kyrkan. Josef Ericsson, Lennar och Kyrko-
värden Johan Gustafsson, Piltsgården
Tillsamling gjordes Lin Krausar Lin Anna
Lindgrens och Fru Ester Stenborgs bärar.
En hälsning även Lin fru Alvida Ericsson.



Hög-
tids-
mid-
dagen.



Glad
sam-
varo.

En
vilo-
pavs.





4 / När nu både Carl Lindgren och hans
hustru Anna äro borta, skän också
denna bok nedskrivs några ^{ord} såsom
ett ~~uttryck~~ uttryck av vår tack-
samhet. Leras kärlek Lin Tor och
mar och oss barn sock aldrig. Vi
stå ännu i stor tacksamhetsskuld till de
både gamla, som nu äro borta. De äro ty-
pen för fröjändare, som endast tänka på
husbondens bästa lika mycket, ja
mera än på sitt eget. Må de vila i frid
efter avslutat tjänarevärn. Och må
deras län bli de goda tjänarnas län
i evighetens värld.

5/ Brader Elias framförde inbjudan
sin sin Sammarskuga i Sammaning Som-
maren 1939. Fleme inbjudan antogs
med jublande glädje.

A. D. 1939.

1939 års släktnäts matsöjs ansett
med stora förväntningar, ja, jag
säger nog inte för mycket, om jag på-
står att vi matsöjs det med synnerligen
hög spända förväntningar. Släkten hade
ju detta år inbjudits till både Elias'
Lammarestuga i Lunnaräng, beläget
i trakten av Leksand i det ländet
Lalarene. Vi undrade nog lite var, hur
det skulle kunna ordas med släkt-
näts däruppe i högan grad. När så
inbjudan kom till Lunnaräng den 27-28
juli i Lunnaräng, gärdade det att planera
förföden klart och förståndigt. Bästa för-
stehet för de flesta var naturligtvis bil.
Den 26 juli blev resedag. Inte mindre
än 3 bilar väntade den dagen nästan
när, alla ändå till plättakot fylldt
med både levande och döda gadd.
Vad Lalarene beträffar, hade inte mindre
än 6 personer embarkerat: husbonden

själv med 5 ungar. Hustrun hade en na-
turliga skäl Kingabs stanna hemma.
I Mariestad där en första pans gjordes,
företogs en behörlig omstyckning av
båten. Den utökades f. ö. med en an-
bräder Daniels förhoppningsfulla
teckningar. I Mariestad väntade sedan
Josefs bil, försedd med barn och blom-
ma och riklig "förming" av allskanda
slag. Att bräder Lams bil var på
färd med ^{en} endast vi endast. Våga
den inte. Löfatsattes färderna, glück-
vis med väl över vägen, ofta med
skrikande regn, alltid med skrikande
humör. I Kumla kom bilen Josef
på värvägar. I Sörgen höll över
bränsade vi in vår bil närmast
oss Örebro och styrkte oss med
matsäckens goda innehåll. Väl in-
komma i den stora staden Håge vi
Josefs bil i en ankering, såkande en
plats att parkera sig på. Efter en
stunds pans fortsattes färderna.

Storbrors slätskap - genom underbara
byggder - förbi gruvor med höga hiss-
verk - över strida älvar i hissande
höjd - genom dunkla, hemlighetsfulla
skogar. Skymningen hade redan färit
över nejden, när bilarna trevade sig fram
på klingande vägar ut till Sömmaring.
Där var resans mål.

När vi hade vilat ut ordentligt på
våra lagement, vaknade vi upp till en ny
dag med strålande upptäckter. Hade det
 varit svårt att upptäcka Sömmaring
i kvänsbuklet, blev den morgnans
hela Sömmaring en enda stor upptäckt,
underbar och märklig. Det var ett skycke
fagert Lierige, vi sågo för våra häpnadsgä-
llade ögon, en fast linrad gård, ett hem som var
såsom en borg. Inom den borgens hägn
fingo vi nu liebriga några goda, ka-
nyfyllda dagar i god gemenskap. Här blev
vi alla såsom lättsläppta kalvar på
vår bet. Vi lekte sam barn, vi sågo
sam barn, vi skrattade sam barn, vi

glada och lyckliga. Se biedererna.

Med den nya dagen gjorde vi också några
upptäckter. Vi såg några av våra kära
fränder. Men hade inte ansett sig våga
göra den långa resan till Tummaring.
David hade också hämtat sin och familjens
plats tom. Desslikes Ruben. La såg också
ganska många. Men döfingo andra gläd-
jas så mycket mera och vet att de
färvorandes tankar voro med oss li-
kam våra tankar en och annan gång voro
hos dem. Vi såg. var tänkte ofta och
med såg på mamma Margit
Släktmätets stora dag blev den 18
juli, Elias 50. årsdag. Den började med

livlig uppvakning, sång, tal, hurra-rop och
kaffe. En strålande, kallig morgon. - Dagen
fortsatte med god, frilliftslin och glad sam-
vars nödde sin kulan i festmåltiden vid
långbord på gårdsplanen med god fågel
och bordsvisa, varur vi alla guala på
refrängen: 'Hål, hål, sol över Simmanäng'.
Visan var författad av Olaf Seger & C:o.
Den visan gjorde verkligen succès. Dagen
avslutades med ungdomliga lekar av
delvis gammalt folk och den sist en
stora aftonbän med psalmsång över
lyskande nejds.

Guds frid över bygden!

Guds frid i hemmen!

Guds frid i våra hjärtan!

Vid dagens släktstämma upplästes
denna krönikebak. Tack vare ena fre-
liga illustrationer blev den godkänd.

Broder Daniel inbjät släktnädet
1940 till Mariestads. Den skan också
det året firas på Sämsläänstolk.
Det släktnädet kunde komma att ge
oss ena stötar till ny tacksamhet för
ena Guds gåvor till oss och vår släkt.

Lova vi jag Herren, Herren,
Ty han haver hört min röst!
Han är, då en hjälp äro fjärran,
dack min starkhet, skänd och tröst.
Han de ondas kraft förlager
Och sitt barn ur färan drager.

Olaf-dagen - den 29 juli - blev en extra
släktmätardag och en extra trealig dag. Vi
gingo då resa till Linnor och Alfafs Son-
marskuga någonstans i Österå i vid Fa-
lun. Det var ganska knepigt att hitta
det, men när vi väl kommit dit, stötte
vi oss gärna kvar till sena kvällen.

Linnor o. Alfaf visade nya sidor av sina
rika väsen. De kunde trolig. se som o-
bebad stuga hade i sina gömmor de läck-
raste rätter, de mest förtjusande jordgub-
ber, den finaste grädden, och - hm! de
käraste människor.

Lärde också således något att äta
ned över en belägen jord. Och vi gingo då
med lura fötter. Men den goda vätan gick
dess bättre inte ut. Lugen enda visade
oss en lundens till lura minner. Låskan det
vara. Må skandens kända ord kunna?
Lanning kullämpas på varje Meliere:
"Tregu och salsten lika
sän lyckas överman,
han ville ick skrika,

löst skratta vänt han."

~~==H==~~

Vad lärefter sig i riket lindagil här
strängt laget inte sin durna Krenikeboken.
Glada och tacksamma vänta vi bilarna
och högen med säder sin den kära hem-
bygden. Och under färdens tonade i fjälen
hembygdens sång: "Jag älskar dig, Väst-
götarika i morgnens gyllene glans."
Och tonen fördjupades mer och mer sin
bän: "Gud, skydda detta kära land,
Födu Hjo sin Hjä, från Straus sin Straus,
Sänk över den milda vård,
Sam Sammarlag på Rosengård."

A.D. 1940.

Det har blivit så, att vi intensivet
tänkte efter våra släktnäten och i den se-
limfäsen sin vederbörskelse och vila samt
vi alla behöva. Samla och noga vänta med
en viss otålighet och spänning på inbjud-
ningsbrevet. Och när det väl har kommit
i lagam god tid glöds vi enskilt och sam-
fält, ant efter råd och lägenhet, åt den
shundande historiska händelsen.

I sinom tid kom så inbjudan till
släkstämma i Mariestad. Det var Daniel
och Ester, samt i år viue se de höga och tel-
rika ^{gäster} i sitt hem. Lagen rundades så små-
ningom, Skåland och Hallig. Det var tisdä-
gen d. aug. I Sala prästgård vaknade
alla - om inte med kolan, så dock tidigt och
med det bästa humör, samt smittade smitt-
ständigt. Det går att resa till släktnäten utan
bilar. Släkterns hela bilpark fick denna gång
stå stilla. Men det inverkar inte på humöret.
Från Sala kommit reste 6 personer. Stora

fäsen Britta Länstygård sam extra-ekor på Län-
riterhemmet och huss Bertil var förliten. I
skönd ökades skaran med större eller
mindre Rantinguter från Borås, Kypkefarna,
Bitterna m. fl. Kända orter. När vi sam-
lats på norrgående fäget, var det verkligen
liv i luckan. Slädjen stads högt i tak - d. v. s.
Kupétaket. I Mahalen avslöjade sig nya
Rantinguter till det resande Länstygårdet.
Vid framkanten till Mariestad, mötte oss
en överraskande Kyp. På platsen fram-
för stationshuset stod parkerat ett åk-
don från längesen Länstygård, liksom kvar-
glänt - av en lycklig händelse - för-
spänd med 2 Kt. levande hästar. I detta
gamla åkdon uppmärksades de ankom-
mande släktmedlemmarna foga plats.
Virket de med Kyp- och hästar förhållning
gjord. Då stordes kasan med resten
från mat Jahnnesberg, där vi välkom-
nades med äkta och kärbörig vännere
av värdskapet.

Efter en stunds hälsningar och

omfamningar hit och dit, fingo vi installera oss
i våra lufsfälliga lagement. Och det befunns,
att hela Johannesberg bakstovligen upp-
läst sin famn för oss, precis som man tar
emot kära och väntade gäster. Hela an-
stalten förvänt varma tack för denna utom-
ordentliga gästfrihet.

Så samledes vi omkring ett festligt derbak
kaffebord. Du kunde vi få en någorlunda klar
helhetsbild över skaran. Det befunns att öf-
skilliga av dem, som våra slemman med oss.
Samlades: Josefs maka, Elias och Margit,
Einar's Alor,
June, förutom "Luvättet" bara under 3 år.
Var och en av de förnärade lämnade ett tom-
rum efter sig. Efter kaffet övades fri och
obunden gemenskap, där frågor diskutera-

Slakten
kommer.



des, minnen berättades, arbetsplaner dryftades
m.m. Och trädgårdens rika bärskör smakade
härligt. Till en tid dukades middagsbordet
under körsbärsträden och en drygt 30-körsad
Skara satte sig till bords och avät under god
stämning, under fjäfs och gammal en utom-
ordentlig middag.

Dagen avslutades med en guds-
tjänst i Austadens vackra kyrka, varvid
Lång utfördes av släktens Långast som
samliga Långare och ett allvarigt och per-
sönligt budskap av bröder Samuel. Ords-
pressen har tåmligt uppfyllt referat av
denne tilldragelse, varför inga detaljer rela-
teras. Efter gudstjänsten voro en hel del jätte
bjudna på kaffe i Austadens trädgård. Så
var den första dagen av detta släktemöte
till ända.

Middagen.
Släkten
äter.



Särskilt Olof och Nillevis utnämning till kyrko-
herdefolk i Hova. Likaså uppmärksades vi att
tacka Gud för att sjukvården och släktskaren
är abuten. Vidare David och Kerstins fullmakt
på kyrkofena, Rubens och Majs dop på Ödneäs
av Klungsås' pastorat, Säms och Hedvigs
fullmakt på Borås församling. Inke mindre
än fyra befordringar på ett år. Släkterns sam-
fämda glädje uttalades och över de nykomna
barnen: Nilda Kristina född d. 9/8 1939,
dotter av Ruben och Maj; Gösta Bertil, född d.
20/8 1939, son av Paul och Margit. Välkomna,
kära småbarn! Måtte ni vara den släkt som
kommer och läm förvara med oss att skapa
en ny värld!

2:o. 1941 års släktemöte inbjöds till Sala
prästgård och samtliga hälsades välkomna av
Sala hemmets representanter.

3:o. Var och en, som hade några minnen
av Släkterns vördade "Farfar", prosen: Simbo,
uppmärksades att redovisera dem, så att dessa
minnen kunde samlas och bevaras, oss och
våra efterkommare till glädje.

Den andra dagen inleddes med morgonbön i kyrkan, då bröder Ruben talade sin Austadens elev och fru Maj berättade om en resa i Estland. Läsning utfördes också. I öfrigt upptog dagens program efter frukosten personlig samvaro, f.m.-kaffe, bad, middag, "Släktstämma" m.m. Budet var härligt, fastän det stormade ganska kraftigt. Här skan endast lämnas en redogörelse för de förhandlingar, som hördes i Släktstämman.

"Släkten,
som
kommer."



1:o. Både envar begreunda, vilken stor för-
må. Våra släktingar äro. De ha en gräns-
lös betydelse för gemenskapen inom släkten.
Vi skann vara tacksamma för framgångar,
som vi fått mottaga under det gångna året.

4:6. Elénor berättade en del om förberedelse-
arbetet för konferensen i Gränna, som skulle beröra
"uppföstran": Lärhåset - skolan - barnen. Några
korta citat meddelas här nedan: "Vårt folk har kom-
mit fram till en enighet, byggd på rationella värden.
Skall enighet bli levande, måste den grundas på
kristen tro." - "Den själ, som är fri, kan ingenting
binda." - "Guds ledning utesteker fruktan." -
"Det är normalt för en människa att tro på Gud,
normalt att lyssna till Gud."

Synden blinder, förblinder, dövar, dödar.

Allt jag vill, vad Gud vill, Lärkan jag göra vad jag
vill.

"Giv, vad Du befouer; befou sedan, vad Du vill."

Augustinus

Endast att leva ett rent liv är det normala.

Själviska människor bli alltid ensamma. Sam-

samma människor öro själviska.

Självkontroll - gudskontroll.

Utför Guds kärlek och gemenskapen med

Gud, märk vi ej andra människors behov.

Kat, rädsla, älska sig själva är de för-

mer än kärlekstänket.

Vi måste dra ta ansvar för gräna-konferensen.



Några
söner
än.

Utavordculligt stor är vår tacksamhet för släkt-
mötet 1940. Låt oss tacka Gud för och sist.
mävålsignelse följa oss ana, när vi vänta sin-
baka sin våra hem, sin vardagsgärningen, sin mor-
gondagen - kraft o. vilja sin tröhet mot arvet, mot
gävarna, mot Gud.

"Du som var sin döden bopast

Pasta oss att bli bopast.

Ingen är på jorden bopast,

Vi förhåller måste mogna

Låt oss här i sinlighet

Kämpa utan en förfäran

Kör vi se i härighet

Dis som makten har och äran."

Släkt -
Stämman.
Tar du an-
svar?

